

af § 3 i den gældende Margarine-lov, som ogsaa er optaget i dette Forslag, naar man har betragtet det som noget urigtigt, disse Folk gøre. Det hedder i denne Paragraf, at „i hvert Udsalgssted, hvor der forefindes Margarine, skal der efter Indenrigsministerens nærmere Forfæst paa et iøjnefaldende Sted med mindst 3 Tommer store Bogstaver være angivet: „Her sælges Margarine!“ Nu er det jo ogsaa Udsalgssteder, som omhandles i Vædringsforslaget, og jeg vil for mit Vedkommende, hvis Vædringsforslaget falder, tage under Overvejelse, om jeg ikke til 3dje Behandling vil, for at gøre det endnu klarere, stille Forslag om, at der til den Passus, jeg her oplæste, føjes: „dog Beværttere og Bagere undtagne“, thi saa ved Gud og Hvermand, hvorledes det forholder sig. I § 9 er en Tilføjeelse vist nok endnu nødvendiggere, det er den, der handler om Margarineost. Der staar udtrykkelig: „Naar Margarineost i udskaarne Stykker fremlægges til Salg eller udleveres til Køberne, skulle saadanne Stykker være betegnede som „Margarineost.“ Nu faar man jo tidt paa Smørbrød et Stykke Ost saa stort som en indvendig Haandflade og vel $\frac{1}{4}$ Tomme tykt, og det er dog et udskaarret Stykke Ost. Det vil da ogsaa være nødvendigt i denne Passus at sige: „Beværttere undtagne“, der behøver man ikke at tage Bagere med, da de jo ikke sælge Smørbrød med Ost. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dem, der ikke holde af mod deres Vidende og Vilje at blive præfket Margarine paa, at stemme for Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Indenrigsministeren (Hørring); Jeg skal lige over for det ærede Medlems Udtalelser straks tillade mig nogle Bemærkninger. Det er meget muligt, at jeg med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 2, hvor jeg omtalte den fremmede Lovgivning, har udtalt mig noget uthdeligt, men jeg har ikke kunnet fremhæve dette, at Mærkning af Jufstagerne var noget, om hvilket der ikke fandtes Bestemmelser i Belgien og Rusland, thi saadanne Bestemmelser findes overalt i alle Lande, hvor man overhovedet har Margarine-lovgivning. Men disse Mærker spille ingen Rolle, naar man kommer til Detailhandelen, og det er den, vi tale om her, thi der kan man ikke se Mærkerne paa Jufstagerne. Det, jeg fremhævede, var, at man i de paagældende Lande ikke havde en Forfæst om, at Margarinebeholderne skulde have en særskilt Form, og det er det afgørende her, thi det faar Betydning i Detailhandelen. Der maa Margarine kun være til

Stede i disse noksom bekendte Beholdere, med den særskilte fra almindelige Smørbeholdere meget forskellige Form. Det er det, der giver os den forskellige Stilling med Hensyn til de her omtalte Bestemmelser.

Hvad Vædringsforslag Nr. 3 angaar, syntes det ærede Medlem at mene, at dette Vædringsforslag i og for sig var overflødig, fordi de Bestemmelser, der indeholdes i Loven om Handel med Margarine, skulde kunne komme til Anvendelse paa Beværtninger m. m. Nej, det er ikke rigtigt, der er stor Forskel paa at forhandle Margarine og paa at beværte med Margarine; det betragtes i Lovgivningen som to fuldstændig forskellige Ting, og Margarine-loven angaar kun Handel. Jeg skal for Resten oplyse dette Forhold blot ved nogle Eksempler. Der er dog ingen, der vil sige, at en Konduktor driver Handel med Farver, fordi han sælger Rager, paa hvilke der er anvendt Farver, og heller ikke vil nogen sige, at en Landbruger driver Handel med Salt, fordi han sælger sit Smør, til hvis Tilvirkning der er anvendt Salt. Det vil af disse Eksempler tilstrækkelig fremgaa, at man ikke kan bringe disse Forhold ind under et og samme Synspunkt, saaledes at man siger, at Beværttere ikke maa udlevere andre Spisevarer og slikt, end de vilde have været berettigede til at udlevere, hvis de havde handlet dermed. Handel og Beværtning ere to forskellige Ting, og det, som selve Lovforslaget og Margarine-loven overhovedet angaar, er kun Handel med Margarine og ikke andet. Det fremgaa til Overflod tilstrækkelig tydeligt af de enkelte Bestemmelser. Vil man have noget ind angaaende Beværtning, maa man have en særskilt Bestemmelse om det, og det vilde ganske sikkert blive en helt ny Bestemmelse, i alt Fald i den europæiske Lovgivning. Det ærede Medlem henviser til, at der i de nordamerikanske Fri-stater skulde findes en tilsvarende Bestemmelse med Hensyn til beværtningsdrevende, at de ved Opflag skulde angive, om de benytte Margarine eller ej. Det er meget muligt; dette er jo ganske sikkert den Slags Forhold, som ordnes af de enkelte Stater derovre, og det er ikke ufandsynligt, at der kan findes en enkelt Stat, som har en saadan Bestemmelse, men skulle vi saa ikke se at saa oplyst, om denne Bestemmelse overholdes, for det er ikke ubekendt, at der i enkelte Stater derovre er adskillige Bestemmelser, som staa paa Papiret, men som intet Mennefte brøder sig om. Og jeg synes nok, at det kunde ligne Amerikanerne at tage en saadan Bestemmelse temmelig let.